

Magiczny
Kraków

„Tamujemy przemoc” w krakowskich szkołach - udany projekt i nadzieja na kontynuację

2016-06-29

Kompleksowy program „Tamujemy przemoc”, którego celem było zwiększenie bezpieczeństwa w szkołach podstawowych na terenie Krakowa, realizowany był przez Fundację „Falochron” we współpracy z Krakowskim Ośrodkiem Terapii. Projekt został zorganizowany i sfinansowany przez Gminę Miejską Kraków. 28 czerwca w Magistracie odbyła się konferencja podsumowująca ten pilotaż.

– Z problemem przemocy w szkole jest tak jak ze wszystkimi innymi bolączkami, nawet jeśli o nich nie mówimy, to one istnieją. Jeżeli popatrzymy na dane Najwyższej Izby Kontroli, to wynika z nich, że aż 75% dzieci doświadcza przemocy w szkole. Jak sięgam pamięcią, dawniej w celu zwalczania przemocy stosowano pogadanki, ale okazały się one daleko niewystarczające. Trzeba było zrobić coś, co spowoduje, że głębiej się do tego problemu podejście – połączyć siły i stworzyć program z Fundacją „Falochron” i Krakowskim Ośrodkiem Terapii. Dzisiaj rozpoczynamy podsumowanie tych wysiłków, a w wydawnictwie, które Państwo otrzymują pt. „Za-tamowana przemoc”, zawarto spojrzenie na te sprawy. Sądzę, że trzeba to kontynuować” – powiedział prezydent Krakowa Jacek Majchrowski, otwierając konferencję podsumowującą pilotażowy projekt „Tamujemy przemoc”, którego realizacja zakończyła się w czerwcu tego roku.

OTO FOTOKRONIKA MIASTA KRAKOWA

Konferencja była przede wszystkim próbą podsumowania programu, spojrzeniem na podjęte działania i ich efekty oczami uczestników projektu: nauczycieli, dyrektorów, trenerów. Była również okazją do zaprezentowania publikacji pt. „Za-tamowana przemoc . Budowanie bezpieczeństwa i współpracy w szkole”, będącej zbiorem tekstów poświęconych najważniejszym zagadnieniom z zakresu przeciwdziałania przemocy. Ta książeczka to nie tylko skarbnica wiedzy i doświadczenia trenerów z Fundacji „Falochron”, ale także zbiór ćwiczeń i metod diagnostycznych do pracy z dziećmi i młodzieżą, który może być przydatnym narzędziem i inspiracją dla nauczycieli.

Jak mówiła Magdalena Wolańska w pierwszym konferencyjnym wystąpieniu, impulsem do stworzenia programu „Tamujemy przemoc” był raport Najwyższej Izby Kontroli na temat przeciwdziałania zjawiskom patologii wśród dzieci i młodzieży szkolnej, który ukazał się w 2014 r. Wynikało z niego, że najbardziej powszechnym problemem wychowawczym jest agresja słowna (na którą wskazywało 74% badanych uczniów) i przemoc fizyczna (na tę formę wskazywało 58% uczniów) skierowana wobec rówieśników oraz osób dorosłych (w tym nauczycieli). Eksperti doszli do wniosku, że do przyczyn wzrostu tych niepokojących wskaźników należy zaliczyć m.in. brak odpowiednich działań poprzedzonych diagnozą sytuacji w szkole, brak nowoczesnych metod profilaktyki (programy profilaktyczne i wychowawcze niezmieniane od wielu lat), a także nieodpowiednio przygotowaną kadrę pedagogiczną. Magdalena Wolańska zwróciła też uwagę, jak bardzo w ciągu ostatnich lat zmieniło się postrzeganie kwestii bezpieczeństwa w szkole. Dziś nacisk kładzie się już nie na monitoring, zakazy i nakazy, lecz na budowanie przyjaznego klimatu w szkole, w myśl zasady, że szkoła jest bezpieczna, jeżeli dzieci czują się w niej dobrze. Dziś również na szkołę patrzy się nie jako

**Magiczny
Kraków**

na zbiór indywidualności, lecz system, czyli wzajemną siatkę powiązań i zależności.

Celami projektu były przede wszystkim: budowanie bezpieczeństwa w szkołach, zapobieganie różnorodnym formom przemocy szkolnej, a także objęcie wsparciem ofiar tego zjawiska, które dotyka nie tylko uczniów, ale też nauczycieli, a czasem również rodziców. Mocną stroną tego przedsięwzięcia było skierowanie różnorodnych działań do wszystkich przedstawicieli wspólnoty szkolnej. Były grupy robocze dla nauczycieli, warsztaty dla uczniów, szkolenia dla rodziców, wsparcie indywidualne dla ofiar przemocy, grupa korekcyjno-edukacyjna dla sprawców przemocy, konsultacje, diagnoza poziomu bezpieczeństwa w szkole, a także szkolenie dla tzw. liderów bezpieczeństwa. Program był realizowany w dwóch etapach. Pierwszy etap trwał od stycznia do czerwca 2015 r. i uczestniczyło w nim 27 szkół (93 uczestników, po 3-4 osoby z każdej szkoły, podzieleni na 7 grup mieszanych). Wzięli oni udział w 80 godzinach szkoleń. Do drugiego etapu zgłosiło się 15 szkół, przy czym w pełni w tej fazie projektu uczestniczyło 5 szkół.